

απόψεις

Οι δύσκολες ώρες, η κούραση και η ανάταξη

Διαβάζουμε στο λεξικό του Γ. Μπαμπινιώτη για το λήμμα κούραση: «Το αίσθημα εξάντλησης και αδυναμίας που προέρχεται συνήθως από προηγούμενη έντονη δραστηριότητα ή από δυσάρεστη ψυχολογική κατάσταση, η οποία διαρκεί ή επαναλαμβάνεται».

Η κούραση, λοιπόν, είναι η κυρίαρχη κατάσταση των ημερών. Κούραση αισθάνονται όλοι όσοι καθημερινά στέκονται στις ουρές μπροστά από τα μηχανήματα αυτόματης ανάληψης των τραπεζών. Κούραση αισθάνονται οι πλέον ευπαθείς του κοινωνικού ιστού, χωρίς πρόσβαση σε ικανοποιητικού επιπέδου δημόσια αγαθά, όπως η υγεία, η παιδεία, η ασφάλεια. Κούραση αισθάνονται όλοι οι έμποροι που ανοιγοκλείνουν τα μαγαζιά τους, βάζοντας στοιχήματα για το αν θα καταφέρουν εντός της ημέρας να κάνουν είσπραξη. Κούραση αισθάνονται όλοι οι εξαγωγείς και οι εισαγωγείς, ιδίως πρώτων υλών, αφού χωρίς μηχανισμό πίστωσης και με τις τραπεζικές συναλλαγές από και προς το εξωτερικό μπλοκαρισμένες αδυνατούν να ασκήσουν δραστηριότητα. Κούραση αισθάνονται και όλοι οι ελεύθεροι επαγγελματίες μηχανικοί, γιατροί, δικηγόροι, που βλέπουν την πελατεία τους να μειώνεται με καλπάζοντα ρυθμό. Κούραση αισθάνονται οι εκατοντάδες επιδοτούμενοι άνεργοι, καθώς και όλοι οι μακροχρόνιοι άνεργοι, οι οποίοι κάθε ημέρα που περνά χωρίς δουλειά και χωρίς προοπτική δουλειάς, βυθίζονται όλο και περισσότερο σε κατάθλιψη. Κούραση αισθάνονται και όλοι όσοι προσπαθούν αναποτελεσματικά να ρυθμίσουν οφειλές τους προς το τραπεζικό σύστημα και το ελληνικό δημόσιο. Τέλος, κούραση αισθάνονται και όλοι όσοι με συνέπεια συνεισφέρουν επί χρόνια στα δημόσια βάρη, ιδίως δε στα αυξημένα βάρη της τελευταίας πενταετίας.

Και η αίσθηση της κούρασης εντείνεται, διότι η σημερινή κατάσταση της χώρας ευρισκόμενη σε καθυστέρηση πληρωμών, ένα βήμα πριν τη χρεοκοπία, με τις τράπεζες κλειστές, συνιστά την κατάληξη μιας οδυνηρής πορείας στερήσεων και βίαιης προσαρμογής του ΑΕΠ, που έχει διαρκέσει τα τελευταία πέντε χρόνια.

Η κούραση αυτή φαίνεται ότι μεταφέρεται και αντανακλάται στον τρόπο που διαπραγματεύεται η χώρα με τους εταίρους-πιστωτές της. Κουρασμένοι και στεγνωμένοι οι Έλληνες διαπραγματευτές, κουρασμένοι και εκνευρισμένοι οι διαπραγματευτές - πιστωτές μας.

Προφανώς, η κούραση αυτή ήταν μια από τις κύριες αιτίες της συντριπτικής επικράτησης του ΟΧΙ στο μόλις διεξαχθέν δημοψήφισμα, ενώ κατά τις δημοσκοπήσεις σταθερά τα 2/3 της κοινωνίας μας δείχνουν να διατηρούν τον ευρωπαϊκό τους προσανατολισμό.

Οι ώρες, όμως, είναι κρίσιμες και μέσα από την κούραση, θα πρέπει να ανασυστήσουμε δυνάμεις. Θα πρέπει να βρούμε το κατάλληλο ένζυμο για να ανασυγκροτήσουμε την τραπεζική λειτουργία και ακολούθως να ομαλοποιήσουμε την λειτουργία της Αγοράς και του Κράτους. Χωρίς τράπεζες και Αγορά δεν υπάρχει δυνατότητα εξόδου μας από το φαύλο κύκλο των στερήσεων, ο οποίος τα τελευταία χρόνια μας βασανίζει. Χωρίς τράπεζες και Αγορά δεν υπάρχει Κράτος.

Όμως, δεν φτάνει η ανασυγκρότηση των τραπεζών και της Αγοράς. Έχει έρθει η ώρα να αναλάβει ο κάθε ένας από εμάς την ευθύνη του για τη σημερινή κατάσταση. Η αυτοσυνειδησία συνιστά το πρώτο βήμα της ανάκαμψης. Μόνο όταν κάθε ένας από εμάς αποφασίσει να αναλάβει το μερίδιο ευθύνης του (μικρότερο ή μεγαλύτερο) και να σταματήσει να ψέγει για τη σημερινή κατάσταση τον διπλανό του, τα οργανωμένα πέρα από τα δικά του συμφέροντα, τις άλλες τυχόν συντεχνίες και όχι τη δικιά του, την κλοπή του δημόσιου πλούτου που έκαναν άλλοι και όχι αυτός, το πολιτικό προσωπικό κ.ο.κ., μόνο τότε θα καταστεί δυνατή η συγκρότηση ενιαίας κοινωνικής βούλησης για την αναδιάταξη της χώρας. Και κυρίως, για τη διενέργεια των αναγκαίων τομών για την παραγωγική της ανασυγκρότηση και τον εκσυγχρονισμό του δημοσίου τομέα.

Θα πρέπει ο κάθε ένας από εμάς να συνειδητοποιήσει ότι η κρατικά οργανωμένη κοινωνία μας δεν μπορεί να διατηρηθεί και κυρίως να αναπτυχθεί προς το καλό όλων μας, παρά μόνο αν ο κάθε ένας από εμάς πάψει να αντιδρά ατομοκεντρικά και αντιληφθεί την κοινωνική του διάσταση. Το αριστοτελικό αξίωμα ότι ο άνθρωπος είναι «πολιτικό ζώο» επιβεβαιώνεται πρωτίστως, όταν ο κάθε ένας από εμάς συνειδητοποιήσει ότι είναι τιμητική του υποχρέωση να συνεισφέρει ανάλογα με τις δυνάμεις του στα δημόσια βάζα, στον εκσυγχρονισμό και στην κοινωνική ανάπτυξη της χώρας. Η ανάπτυξη δεν δύναται να γίνει ερήμην του καθενός μας και χωρίς να αναδιαμορφωθούν τα προσωπικά-ατομικά μας συμφέροντα. Ήρθε η ώρα μόνοι μας και χωρίς εξωτερικές πιέσεις να σπάσουμε τα συντεχνιακά συμφέροντα, να κοιτάξουμε τις ανάγκες των διπλανών μας, να συνειδητοποιήσουμε ότι το αγαθό της κοινωνικής δικαιοσύνης δεν δύναται να επιβληθεί άνωθεν ή απ' έξω. Αυτό δύναται να επιτευχθεί μόνο όταν αποτελέσει κοινωνικό ζητούμενο του καθενός μας, ο οποίος θα έχει αποφασίσει να προσφέρει από τα αγαθά του το κομμάτι που πράγματι του αντιστοιχεί για την ανόρθωση της χώρας.

Είπαμε ότι είναι οι ώρες δύσκολες και η κούραση μεγάλη. Όμως από τέτοιες ώρες και μέσα από την κούραση βρίσκεται συνήθως η δύναμη να πάμε πιο πέρα, πιο μπροστά. Ας προσπαθήσουμε.

Ασπασία Μάλλiou